

BİRGÜL YANGIN ASLANOĞLU

Sinem: DeyimLer Prensesi

Yayın No: 99

ŞİNEM: DEYİMLER PRENSESİ
Birgöl Yangın Aslanoğlu

ISBN: 978-605-9501-99-6

Editör: Recep Kayalı
Resimleyen: Bensu Koçak
Kapak: Kenan Özcan
Tasarım ve uygulama: Nurel Naycı

Baskı ve cilt: Çevik Matbaacılık
Davutpaşa Cad. Besler İş Merkezi No: 20/18-19 Topkapı / İstanbul
Tel: (0212) 501 30 19
Kapak Baskı: Saner Matbaacılık

1. basım: Ağustos 2021

© Uçan At Yayınları, 2021

Tüm yayım hakları saklıdır. Tanıtım için alınacak kısa alıntılar dışında yayımcının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz ve kullanılamaz.

Uçan At Yayınları

Nuruosmaniye Cad. Kardeşler Han No: 1 Kat: 1 34110 Cağaloğlu İstanbul
Tel: (0212) 520 72 53 (Pbx) Belgegeçer: (0212) 511 47 74
www.ucanat.com.tr bilgi@ucanat.com.tr
Sertifika No: 50417

Uçan At Yayınları, çocuk ve ilk gençlik edebiyatı yayıncılığı amacıyla
Bilge Kültür Sanat Yayınları tarafından 2017 yılında kurulmuştur.

BİRGÜL YANGIN ASLANOĞLU

Sinem: DeyimLer Prensesi

Resimleyen:
Bensu Koçak

Ah Őu büyükler! Onları anlamak bazen ne kadar da zor oluyor. En çok da deyimleri kullandıkları zaman. Söylemek istediklerini doğrudan söyleseler ne olur sanki? Ama yok, illa bir deyim kullanmalılar ki söyledikleri daha etkili olsun. Aslında ben de bu etkili ifadeleri gün içinde anlamını bilmeden kullanıyorum. Bu deyimler yüzünden baŐıma her gün neler geliyor, bir bilseniz. Annem, daha dn “Sinem, baban iŐten geldi ve çok yorgun. Sankin oyun oynayalım, diye ısrar etme, ateş püskürüyor.” dediğinde ateş püskürmenin çok sinirlenmek anlamında kullanıldığını nereden bilebilirdim? Deyimin anlamını bilmediğim için bir bardak su alıp sessizce oturma odasına gittim. Babam kanepeye

uzanmış, dinleniyordu. Yanına oturup onu izlemeye başladım. Gözlerimi bir an olsun ondan ayıramıyordum. Dudakları kapalı olduğu için ağzında ateş de görememiştim. Kendisini izlediğimi fark eden babam gözlerini açtı. Tam “Nasılsın Sinem?” diyecekti ki bardaktaki suyu ağzına döküverdim. Neye uğradığımı şaşırılmıştı. Öfkelenerek “Ne yapıyorsun be kızım? Zaten çok sinirliyim! Oyunun sırası mı şimdi?” dedi. Çok utanmıştım. Mahcup bir hâlde “Şey, babacığım... Annem ‘Babana sakın yaklaşma, ağzından ateş püskürüyor’ dedi ama ne yapayım seni çok özlemiştim. Dayanamadım. Yanına gelip oturdum. Seni izlemeye başladım. Ağzını açar açmaz da suyu döküverdim, ateş püsküreceksin sandım. Ağzındaki ateşi söndürmek için döktüm suyu.” dedim.

Cevabımı duyan babam kocaman bir kahkaha attı. “Ah Sinem’im, demek ağzımdan ateş püsküreceğimi sandın ha! Benim temiz kalpli kızım. Bak, şimdi tüm sinirim geçti. Gördüğün gibi ağzımdan ateş püskürmediğime göre artık sinirli de değilim. Ateş püskürmek, sinirli insanları tanımlamak için kullanılır.” dedi. “Yaaa, öyle mi? Ben de sanmıştım ki...” dedikten sonra başımı öne eğip sustum. Yine bir deyiimi yanlış anlamıştım. Utancımı fark eden babam “Üzülme kızım. Hem fena mı oldu? Bak, sayende bütün sinirim geçti.” dedikten sonra beni kucığına oturtup yanağıma öpücük kondurdu. Bir yandan da gülmeye devam ediyordu. “Demek ağzımdan ateş püsküreceğimi sandın ha, bir yaşına daha girdim.” “Ne, bir yaşına daha mı girdin? Bugün senin doğum günün değildi ki baba. Nasıl bir